

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Passem a l'última pregunta de control que formula la il·lustre diputada Rosa García a la vicepresidenta del Consell.

Senyoria, té vosté la paraula.

La senyora García González:

Gracias, señor presidente.

Señora Oltra.

Los centros de mayores bajo la tutela de la *conselleria* de bienestar social i política inclusivas son uno de los asuntos más sensibles en nuestra sociedad actual. Sin embargo, estas residencias se encuentran en muchos casos desamparadas y faltas de recursos a día de hoy. Y son los sobre esfuerzos de los profesionales y su sensibilidad hacia los pacientes lo único que mantiene el bienestar de nuestros mayores.

Las constantes peticiones de los centros desde hace años parecen no importar demasiado a sus responsables, puesto que llevan años sin dar solución y las vacantes han ido creciendo hasta llegar a ser una carga insostenible. Años. Y no ha sido hasta la semana pasada que se han dignado a presentar una solución.

Parece que desde bienestar social, mientras la maquinaria ha dado la impresión de estar funcionando y las carencias no han hecho demasiado ruido, no se han dado por enterados. Mire, solo en la provincia de Alicante podríamos destacar casos como la residencia de Mariola o el Emilio Sala, ambos en Alcoy; el CEAM de Castalla; la de la Florida en Alicante; la de Torre Vieja; el CEAM de Pego; y la de Callosa d'en Sarrià, entre otras. Todos con una deficiencia en común: la falta de personal.

Ya casi en la recta final de legislatura podría resultar insólito que el *govern de les persones* no haya movido un dedo para subsanar estas deficiencias descargando sus obligaciones en la dirección de los centros y sobre todo en su personal, pero no es de extrañar en demasía pues no es la primera obligación que este *govern* deja de atender.

En el caso concreto de la residencia de ancianos de Mariola de Alcoy el problema persiste y se agrava desde hace más de tres años llegando en estos últimos meses a una situación insostenible, tanto que sus trabajadores se han estado reivindicando con concentraciones periódicas durante meses y solamente han cesado debido a la promesa que les acaba de llegar desde la *conselleria*. Les pongo en antecedentes.

El centro cuenta con 60 plazas dedicadas a pacientes con un alto grado de dependencia; para ello, disponen de una plantilla de 17 auxiliares de enfermería, pero tan solo 10 por jornada: 5 por la mañana, 4 por la tarde, y 1 por la noche, para cuidar a 60 enfermos –recordemos– con una gran dependencia. Ello implica una gran presión en el trabajo, además de una enorme carga asistencial para los trabajadores, máxime cuando gran parte de ellos son mayores de 55 años.

Según los trabajadores la ratio de auxiliares no se cumple y los ratios pueden ser una forma orientativa a la hora de calcular el personal necesario, pero habría que tener en cuenta el grado de dependencia y las condiciones de trabajo en cada centro para calcularlos. Si la ratio no se cumple, habrá que explicar el porqué; si se cumple y no son suficientes también habrá que reconducir esta situación, lo antes posible, y explicar el porqué de que no se ha hecho ya. El bienestar de nuestros mayores y las condiciones óptimas de esos cuidadores deben ser una prioridad para esta *conselleria*, pero no lo parece.

Alcoy no se ha quedado con las manos cruzadas, ya les he comentado que ha habido movilizaciones periódicas a las puertas del centro desde hace cinco meses, pero además se ha creado la Asociación de Personal Sanitario Independiente. Alcoy ha dicho: ¡hasta aquí hemos llegado! Pero el problema es extensible a otros muchos centros de la comunidad. El anuncio de la inminente incorporación para el mes de julio de 12 auxiliares en este centro podría paliar temporalmente su situación, pero el sistema requiere de una revisión en profundidad para solucionar de manera permanente estas deficiencias.

Por eso, señora Oltra, le pregunto: ¿podemos confiar en la incorporación de 52 nuevos trabajadores como se ha prometido? Uno de los inconvenientes detectados es la constante marcha de auxiliares hacia plazas en la *conselleria* de sanidad puesto que el salario es más elevado, lo que deja un sinfín de vacantes en estas residencias, acaba con las bolsas de empleo y hace cada vez más difícil encontrar profesionales para cubrir las pequeñas suplencias que la ley permite teniendo que desplazarse cada vez de más lejos y haciendo así poco atractiva la oferta.

¿Qué va a hacer la *conselleria* para cambiar esta situación? ¿Se van a tomar medidas que contrarresten estas diferencias?

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà la vicepresidenta del Consell.

Vicepresidenta, té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Senyora diputada, gràcies per la seua pregunta, quasi en la pregunta ha contestat, el que passa és que s'ha deixat de fer altres preguntes.

Vosté ha donat en el clau en algunes qüestions, i és que tenim un problema de personal, tenim un problema de cobrir vacants, tenim un problema de borses, tenim un problema d'esclatxa salarial entre els treballadors sanitaris de l'àmbit de les polítiques inclusives i els treballadors sanitaris de

l'àmbit de sanitat, tenim molts problemes. I tenim un altre problema, que és el dogma neoliberal, el dogma neoliberal, que diu que *hay que adelgazar la administración*, això que vostés repetixen tant. I estes són les conseqüències d'això.

¿Sap vosté les dificultats que es tenen per a proveir i posar en marxa servicis públics quan n'hi ha un mantra damunt de taxes de reposició, que no es pot cobrir el personal, que el que es vol es que es privatitzen tots els serveis, etcètera, etcètera? ¿Sap vosté com de difícil és governar quan la línia hegemònica i ideològica que partits com el seu estan imprimint, «és que tot açò són gastos que no nos podemos permitir»? (*La senyora Ventura Campos intervé sense micròfon*) Si em deixa, senyora Ventura, després anem a tindre una interpel·lació, gràcies, i em diu vosté tot el que vullga. (*Veus*)

Aleshores, és molt difícil governar quan n'hi ha un Govern d'Espanya que no deixa substituir els treballadors públics, que no deixa cobrir vacants, que no deixa cobrir jubilacions, i que damunt ens té en un sistema de finançament absolutament privat.

A partir d'ahí, efectivament, l'1 de juliol entraran 12 noves persones en Mariola, ¿val? Mariola no té 60 persones, en té 51. (*Veus*) Jo crec que hem ser rigorosos a l'hora de plantejar-ho, igual quan preguntem que quan contestem. Mariola té 51 persones a dia de hui, ¿val? Residents, m'estic referint a residents. Efectivament, la majoria d'ells grans dependents, i dintre dels grans dependents amb cures pal·liatives, amb tot el que això suposa, i són persones que estan en l'etapa final de la seua vida i que necessiten cures pal·liatives. Esta és la situació de Mariola, ¿val?

Totes les vacants estan cobertes, totes les vacants estan cobertes. És cert que ja n'hi ha hagut vacants que s'ha tardat temps en cobrir per la complexitat precisament de la baixa, però en este moment totes les vacants estan cobertes. I el 12 de juliol, gràcies al pressupost que ací s'ha aprovat en les Corts Valencianes, s'hi incorporaran 12 professionals nous.

I no només els 12 professionals nous que són: 5 professionals d'auxiliar d'infermeria; 2 professionals zeladores; 2 professionals subalternes; 1 professional fisioterapeuta; 1 professional de la psicologia; i 1 professional administratiu, que són 12 llocs nous de treballa que suposaran a partir de l'1 de juliol 156.805 euros, si el traslladem a un any sencer, 310.839 euros (*soroll de papers*) que és una ampliació d'esta plantilla necessària –òbviament vosté en això té raó–, i obres de reforma i de condicionament per import de 87.000 euros perquè també estem parlant d'un edifici dels anys cinquanta, del segle passat, que necessita condicionament permanent perquè tampoc estava pensant per al tipus de servici que s'està donant ara, que és el condicionament del servici del gabinet de podologia; substitució de finestres; condicionament dels sòcols de les habitacions; sanejament del departament de clínica; sistema d'alarma antiincendis; mobiliari del gabinet de podologia; i el material clínic.

Estes mesures tant d'ampliar el personal com de la reforma i el condicionament del centre millorarà substancialment l'atenció a les persones residents, però és obvi que totes les nostres infraestructures abandonades durant anys dels antics governs necessiten millores i necessiten més ràtios i més personal.

Efectivament, necessitem ampliar eixa legislació i en això estem treballant en el nou decret d'acreditació. I tant de bo també a nivell nacional es milloraren les ràtios quant als recursos de dependència, a la qual cosa jo els convide a vostés, que són els que donen suport al govern de Rajoy, que a Espanya es faça també una legislació protectora de la dependència i que, per cert, aquests 400 milions d'euros que vostés pactaren amb el PP que havien de vindre per a dependència i que encara no hem vist un duro, a vore si vostés s'espavilen i vénen els diners per a la dependència. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Senyoria.

Moltes gràcies, senyoria.

Senyories, finalitzat la sessió de control de preguntes al Consell, anem a passar ara a les interpel·lacions. Tenim tres interpel·lacions. La primera la que formula l'il·lustre diputat José Ramón Calpe, en nom del Grup Parlamentari Popular, a l'honorable consellera d'Agricultura, Medi Ambient i Canvi Climàtic, sobre un tema, ara que estem quasi en Falles, sobre les cremes, però no de les Falles sinó les cremes agrícoles. (*Se sent una veu que diu: «Les de Borriana.»*) Les falles de Borriana, sí, senyor. Bé, crec que estes xicotetes bromes ajuden (*rient*) un poc.

Interpel·lació a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural, senyora Elena Cebrián Calvo, sobre la política general de la conselleria en matèria de cremes, que formula el diputat senyor José Ramón Calpe Saera (GP Popular) (RE número 94.680, BOC número 255)

El senyor Calpe Saera:

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor president:

Senyor Calpe, té vosté la paraula.

El senyor Calpe Saera:

Moltes gràcies.

Però, en fi, ja que ho ha dit el president, els convide a tots a visitar Borriana amb motiu de les falles, seran benvinguts i gaudiran –crec– de la nostra festa com ens agrada que ho facen tots els que ens visiten.

Bé, hui mateix hem parlat de residus en esta sessió, i de vegades es parla en estes Corts de residus, però poques